

notu nutno spolehlivě zjistiti, by o žalobním nároku bezpečně mohlo býti rozhodnuto, obzvláště, když mezi stranami nebylo nesporno, že hodnota pozůstalosti se od doby smrti zůstavitelovy (t. j. hodnota inventární) do dne odevzdání pozůstalosti nezměnila, pokud se týče, že pozůstalost neměla již při inventuře jiné hodnoty, t. j. že cena dle inventury odpovídá skutečnosti. Ježto odvolací soud vycházejí z mylného právního názoru (čís. 4. Šu 503 c. ř. s.) touto stránkou věci se vůbec nezabýval a důsledkem toho nevyřídil odvolání, pokud jím žalovaní napadali skutkové zjištění soudu první stolice, že pozůstalost byla předlužena, nezbylo než dovolání vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a uložiti odvolacímu soudu, by po dalším jednání ve věci znovu rozhodl.

Čís. 6153.

Závodní výbory (zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 330 sb. z. a n.).
Pro žalobu zaměstnavatele na závodní výbor, by byl zrušen nálezhodčí komise, jímž bylo propuštění zaměstnance prohlášeno bezúčinným, nemá závodní výbor způsobilosti ku sporu.

(Rozh. ze dne 28. června 1926, R I 453/26.)

Žalobu podnikatele proti závodnímu výboru, by rozhodnutí rozhodčí komise pro závodní výbory ohledně propuštění Emilie P-ové bylo zrušeno jako protizákonné, procesní soud první stolice odmítl, vyhověv námitce věcné nepřislušnosti. Rekursní soud zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením jako zmatečné a vrátil věc prvnímu soudu, by, vyčkaje pravomoci, dále ve věci jednal a znovu rozhodl, maje za to, že závodní výbor nebyl řádně ve sporu zastoupen.

Nejvyšší soud potvrdil usnesení rekursního soudu, pokud jím bylo zrušeno usnesení prvního soudu, jinak však je v ten rozum změnil, že odmítl žalobu pro nezpůsobilost závodního výboru k projednávánému sporu.

Důvody:

První soud odepřel v důvodech svého rozhodnutí žalované závodní radě povahu právnické osoby a proto i procesní způsobilost, ale neodvodil ze svého názoru nutné důsledky, pustiv se proti předpisům §§ 6 a 7 c. ř. s., že jest k nedostatku procesní způsobilosti přihlížeti v každém období sporu z úřední povinnosti, a nelze-li ho odstraniti, musí cele tímto nedostatkem postižené řízení býti prohlášeno zmatečným, do sporného jednání a odmítl žalobu z jiného důvodu, totiž pro předmětnou nepřislušnost okresního soudu. Rekursní soud zrušil sice jeho usnesení i s předcházejícím řízením jako zmatečné, nikoliv však proto, že by závodní výbor byl způsobilým k tomuto sporu, nýbrž, poněvadž nebyl ve sporu zastoupen. Námitku, že závodní výbor není právnickou osobou a nemá procesní způsobilost, vyřídil rekursní soud pouhým poukazem na to, že zákon o závodních radách ze dne 12. srpna 1921, čís. 330 sb. z. a n. přiznává v §u 3 písm. c) závodním výborům způsobilost k ujednávání kolektivních smluv, v §u 3 písm. d) způsobilost k jednáním, v §u 3 písm. e) právo dovolávat se zakročení úřadů, v §u 3 písm. g) právo žalovati u rozhodčí komise a v §u 24 právo na vybírání příspěvků k ú-

hradě svých hotových výloh. Důvody tyto, až na poslední, jsou pouze zdánlivé, neboť práva, na něž se tu poukazuje, jsou vyhrazena závodním výborům, nikoliv jako podmětu soukromoprávních práv a závazků, nýbrž jako správnímu orgánu v oboru veřejné sociální péče o zaměstnance větších hospodářských závodů. To jest patrné zejména v případě §u 3 pís. c). Závodní rady se tu sice pověřují ujednáváním dodatků ke kolektivním smlouvám odborových organizací, nestávají se však tím podmětem smluvních práv a závazků, smluvními stranami zůstávají přece jen zaměstnavatel a jeho zaměstnanci. Samostatná soukromoprávní osobnost závodních výborů mohla by býti po případě dovozována z §u 24 zákona, podle něhož si mohou statky potřebné ke své činnosti opatřovati na vlastní útraty, což předpokládá, že mohou samy platně nabývati majetku a práv a samy se zavazovati. Jest pochybné, zda se za podmět takto vzniklých majetkových práv a závazků mohou považovati ony samy, či, zda tak, jako veřejné úřady nabývají práv nikoliv pro sebe, nýbrž pro korporace jimi zastupované, nejsou i závodní výbory po soukromoprávní stránce pouhým orgánem jednajícím za jiný právní podnik a který. Pro projednávání spor nemají však tyto pochybnosti významu, neboť závodní výbor není žalován z důvodu jeho majetkového práva nebo závazku, nýbrž, poněvadž vyvolal podle §u 3 zákona o závodních výborech nález rozhodčí komise, jímž se pokládá žalující firma zkrácena ve svých právech vůči dělnici Emilii P-ové. Závodní výbor jednal tu jako orgán veřejné sociální péče o dělnictvo zaměstnané v továrně a nemůže býti v této své veřejnoprávní funkci u soudu žalován.

Čís. 6154.

Byla-li veřejná obchodní společnost, v jejíž prospěch zněl exekuční titul, dohodou společníků zrušena a firma vymazána z obchodního rejstříku, stačí úřední potvrzení o těchto skutečnostech k tomu, by bývalí veřejní společníci mohli vésti exekuci na základě onoho exekučního titulu.

(Rozh. ze dne 28. června 1926, R I 540/26.)

Na základě exekučního titulu, znějícího ve prospěch firmy »Obchodní mlýny Jana K-a nástupci Zděnek B. a Zděnek K. v Ch.« domáhali se po zrušení firmy veřejní její společníci Zděnek B. a Zděnek K. povolení exekuce vnucenou dražbou dlužníkůvých nemovitostí, přiloživše k exekučnímu návrhu úřední potvrzení krajského soudu, dle něhož protokolovaná veřejná obchodní společnost firma »Obchodní mlýny Jana K-a nástupci Zděnek B. a Zděnek K. v Ch.« byla zrušena dohodou společníků a v důsledku toho byla z firemního rejstříku vymazána. Soud prvního stádu exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Návrhu exekučnímu připojené úřední potvrzení krajského soudu není listinou ve smyslu § 9 ex. ř., která by prokazovala, že nárok v exekučním titulu uznaný s osob tam pojmenovaných přešel na osoby, které exekuci navrhly. Z potvrzení toho není zřejmým přechod pohledávky zrušené firmy na navrhovatele a není z něho zřejmo,